

ARCHIWUM
ECHO DĄBROWICY
(Nr 11)

PISMO PARAFII NARODZENIA NMP
w Dąbrowicy

Wielkanoc 1997

„A jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał,
daremna jest nasza wiara”

DRODZY PARAFIANIE!

Oto stajemy wspólnie wobec największej tajemnicy naszego zbawienia i podstawowej prawdy chrześcijańskiej, która rzutuje na nasze życie obecne i przyszłe, która rzutuje na naszą wiarę bardziej, niż wszystkie inne...

Wielkanoc to największe i najstarsze święto chrześcijańskie. Zmartwychwstanie Chrystusa to prawda mówiąca nam o naszym zmartwychwstaniu. Dlatego Kościół chce nas przygotować jak najlepiej do spotkania z Chrystusem Zmartwychwstałym.

Czas Wielkiego Postu to czas przygotowania do tego wielkiego święta. Obecny rok to wiele przeżyć duchowych. Najpierw Kongres Eucharystyczny, potem wizyta Ojca Świętego w naszej Ojczyźnie i wreszcie w naszej społeczności parafialnej 5 rocznica partnerstwa z parafią św. Idy w Münster.

W dniach 30 IV – 5 V udaje się nasza delegacja parafialna do Münster, a potem w dniu 3 VI odbędzie się uroczyste, jubileuszowe spotkanie naszej parafii z parafią św. Idy przy grobie Św. Wojciecha z udziałem Ojca Świętego. Te wielkie przeżycia pozostawiają głębokie ślady w naszej społeczności. Dlatego w Wielkim Poście powinniśmy prosić Pana Boga, aby przemienił i nawrócił nasze serca. To On, Chrystus, nas prowadzi, daje zdarzenia, które nas formują i sprawiają, że nasze zewnętrzne i teoretyczne przyjęcie Ewangelii staje się postawą życiową.

By czas naszego przygotowania został dobrze wykorzystany zapraszamy w tym roku na nasze rekolekcje figurę **MATKI BOŻEJ KĘBELSKIEJ z WĄWOLNICZY.**

W naszej parafii podczas rekolekcji wielkopostnych odbędą się nawiedziny Matki Bożej Kębelskiej w znaku figury słynącej łaskami i cudami już ponad 700 lat. Wiele z tych cudów jest udokumentowanych świadectwami medycznymi. Znajdźmy czas na naszą modlitwę z Maryją, oddajmy Jej należny hołd, zachęćmy członków naszych rodzin, naszych sąsiadów. Ona będzie tak blisko nas. Ona chce nam pomóc.

Wasz ks. proboszcz

Program REKOLEKCJI WIELKOPOSTNYCH w parafii Dąbrowica w dniach 13-16 III 1997 rok

CZWARTEK 13 III

Godz. 10⁰⁰ – Gorzkie Żale i nauka dla dzieci
Godz. 16⁴⁵ – Powitanie figury Matki Bożej Kębelskiej i procesja ze świecami. Msza święta i nauka ogólna.
Po Mszy nauka stanowa dla kobiet i różaniec święty.

PIĄTEK 14 III

Godz. 8⁰⁰ – Msza święta i nauka ogólna. Różaniec święty
Godz. 10⁰⁰ – Droga Krzyżowa i nauka dla dzieci
Godz. 16¹⁵ – Droga Krzyżowa. Msza święta i nauka ogólna.
Po Mszy nauka stanowa dla ojców.

SOBOTA 15 III

Godz. 8⁰⁰ – Msza święta i nauka ogólna. Różaniec święty
Godz. 10⁰⁰ – Spowiedź i Msza święta dla dzieci
Godz. 12⁰⁰ – Msza święta i nauka dla chorych
Godz. 17⁰⁰ – Msza święta i nauka ogólna.
Po Mszy nauka stanowa dla młodzieży

NIEDZIELA 16 III

Godz. 8⁰⁰ – Msza święta i zakończenie dla starszych.
Różaniec
Godz. 10⁰⁰ – Msza święta i zakończenie dla młodzieży
Godz. 11³⁰ – Msza święta i zakończenie dla dzieci.
Pożegnanie Matki Bożej Kębelskiej.

**SPOWIEDŹ REKOLEKCYJNA W SOBOTE
OD GODZ. 8⁰⁰ do 13⁰⁰ i od 16³⁰ do 18⁰⁰**

CUD ŻYCIA

(Refleksje na Wielki Tydzień)

Mamy Wielki Tydzień, który rozpoczął się Palmową Niedzielą, kiedy to Jezus dopuścił do triumfu ziemskiego – triumfu idącego na śmierć i witającego śmierć tak wspianale w uroczystych szatach.

W tym tak ważnym dla chrześcijaństwa czasie wspominamy ustanowienie Eucharystii i Sakramentu Kapłaństwa, przeżywamy tajemnice śmierci i zmartwychwstania. W tych dniach są przypominane największe tajemnice wiary, a wyznawcy Chrystusa starają się jak najgłębiej przeżyć te ostatnie godziny życia Jezusa na ziemi, który z wielkiej miłości do człowieka wydał się na śmierć krzyżową, żeby nas odkupić z grzechu i pojednać z Ojcem. Te Wielkie Dni potrafią zauroczyć nie tylko chrześcijan, lecz także wielu religijnie obojętnych, ateistów i innowierców.

Nie trzeba tylko Wielkiego Tygodnia, żeby to niepojęte dzieło naszego odkupienia zostało nam jak najbardziej przybliżone. Możemy to głęboko przeżyć w każdej porze roku, gdy się znajdziemy w Jerozolimie, odwiedzając Wieczernik, Ogrójec, celę więzienną dawnego pałacu Kajfasza, w której aresztowano Chrystusa podczas najkrótszego, jaki zna historia ludzkości, procesu skazującego człowieka na śmierć, następnie miejsce ubiczowania, cierniem koronowania Jezusa i wydania na Niego wyroku przez Piłata, gdzie miała początek Jego Droga i Męka Krzyżowa.

Dostałem tego wielkiego szczęścia, żeby odbyć Drogę Krzyżową Chrystusa w Ziemi Świętej, głęboko zadumać się przy każdej stacji, wreszcie dojść do Kalwarii i dotknąć skały, w której został zatknięty Krzyż, a potem ucałować kamień, na którym zostało namaszczone ciało Jezusa, jak również płytę

kamienną Grobu, na której złożono Jego członki owinięte w całun i gdzie dokonało się to wielkie dzieło Zmartwychwstania Chrystusa. Od tamtej pory czas Wielkiego Postu i Wielkiego Tygodnia stał się dla mnie jeszcze bardziej święty, doniosły i radosny.

W czasie drogi krzyżowej nie zdarzył się cud, żeby uwolnić Jezusa od męki i śmierci na krzyżu, lecz na końcu Drogi Krzyżowej zdarzył się cud większy od cudów, jakich można się spodziewać w ludzkiej wyobraźni. Dokonało się bowiem niepojęcie wielkie dzieło Zmartwychwstania. Po krótkotrwałym smutku i przygnębieniu, że Syn Boży został umęczony, umarł i pogrzebion, nadchodzi Wielkanoc – święto zwycięstwa dobra, które jest zarazem świętym życia pozagrobowego. Wielka Niedziela odsłania nam prawdę o życiu doczesnym. Pocieszamy i umacniamy się słowami św. Pawła: „...jeżeli człowiek za życia żyje w łączności z Panem Jezusem, to i zmartwychwstanie z Nim”.

Rozważając te wielkie wydarzenia związane z odkupieniem świata, nie mogę pominąć tego, co stało się jednym z najważniejszych elementów wiążących mnie silnie z moim rodzinnym miejscem, mimo dużego oddalenia od niego. Wychowywałem się w cieniu dużego, starego, drewnianego krzyża, który po odnowieniu zajmuje do dziś poczesne miejsce obok domu, w którym przyszedłem na świat. Kiedy pytano mojego dziadka dlaczego buduje dom tak daleko od wsi na odludziu, zwykł mówić, że pod krzyżem jest najbezpieczniej. Co najmocniej zostało zapisane w mojej dziecięcej pamięci, to zabieranie mnie w Wielki Piątek do Grobu Pańskiego, żeby pocałować „Pon Bóczka” nie tylko za to, że tak cierpiał, lecz i za to, że nas tak ukochał, bo całujemy tych, których bardzo miłujemy. Krzyż nie jest, jak wielu chrześcijan sądzi, znakiem cierpienia, lecz miłości. Gdy całujemy krzyż lub tylko nań spoglądamy, odczytujemy też w nim wielkie

zaufanie i wierność Chrystusa swemu Ojcu, czego On i od nas żąda.

Tak się w naszej strefie klimatycznej składa, że w okresie wielkanocnym jesteśmy świadkami cudu życia mającego miejsce w przyrodzie, kiedy to natura budzi się do życia z długiego snu zimowego. Nagie drzewa i krzewy okrywają się zielenią i wspaniałymi kwiatami zapowiadającymi owoce, a ziemia, która jakby zamarła w zimie, odziewa się bogatą szatą roślin, które przyniosą później różne plony, bez których życie ludzi jak i zwierząt byłoby niemożliwe. Ten cud życia przynosi nam też wielką radość, a ci wśród nas, którzy są świadomymi dawcy tych hojnych darów, wyrażają Bogu serdeczną wdzięczność za nie.

Podobnie odrzucane, wydrwiwane i wyszydzane jest przez wielu zesłanie Syna Bożego na ziemię, żeby nas odkupił. Niszczy człowiek w brutalny sposób ten dar życia w przyrodzie poprzez wytepienie bezpowrotnie licznych gatunków roślin i zwierząt oraz zanieczyszczenie i zatrucie swego życiodajnego środowiska, czyniąc ziemię coraz bardziej oskalpowaną. Potęgująca się nienawiść na świecie powoduje, że stare powiedzenie „człowiek człowiekowi wilkim” zastępuje nowe „człowiek człowiekowi człowiekiem”, a kończący się XX wiek zapisał się najokrutniejszy, ludobójstwem, jakiego historia ludzkości nie notowała. Nasila się zabijanie nie narodzonych, tych najbardziej bezbronnych, a wiele społeczeństw zabiega o prawną legalizację tego barbarzyństwa.

Można sobie tylko zadawać pytanie, na ile starczy jeszcze cierpliwości Bogu kochającemu nas tak bardzo, żeby znosić tę ludzką brutalność i bezwzględność. Pan Bóg ostrzegał ludzkość między innymi poprzez objawienia fatimskie, co nas może czekać, gdy Go nie przestaniemy obrażać, ale tylko niewielu wzięło sobie to do serca.

Józef Wawrzyczek

NIECH NAM ŻYJE 200 LAT!

Uroczyste obchody 100-lecia urodzin naszej parafianki – pani Stanisławy Walerii Czarneckiej

Nie tak dawno, bo 8 listopada ubiegłego roku, miała miejsce w naszej parafii niezwykle rzadka uroczystość. **100-lecie swoich urodzin obchodziła Stanisława Waleria Czarnecka.** Wydarzenie wyjątkowe, nic więc dziwnego, że i jego oprawa była wyjątkowa. Zadbali o to pospół ksiądz proboszcz Zygmunt Lipski i rodzina pani Stanisławy, a szczególnie jej zięć – doktor Kazimierz Rozmiłowski.

Obchody rozpoczęły się od uroczystej Mszy świętej koncelebrowanej, której przewodniczył Jego Ekscelencja Ks. Biskup Ryszard Karpiński. Towarzyszyli mu kapelan Sióstr Franciszkanek Misjonarek Maryi – ks. Tomasz

Głuszak – jako, że Msza odbywała się w kaplicy klasztoru tego zgromadzenia z parafii Dąbrowicy i oczywiście ksiądz proboszcz Zygmunt Lipski. W specjalnej homilii ksiądz biskup Ryszard Karpiński nawiązał m.in. do wydarzeń z życia dostojnej Jubilatki, a także okrasił swoje kazanie nutką humoru, co bardzo uradowało panią Stanisławę.

Po Mszy świętej rozpoczęło się coś, co można by nazwać akademią ku czci Jubilatki. Były więc uroczyste przemówienia, gratulacje, bukiety pięknych kwiatów i występy artystyczne. Te ostatnie przygotowały dzieci z filii Szkoły Podstawowej nr 14 w Lublinie, która mieści się przy ul. Głównej, a więc tej samej przy której zamieszkuje pani Stanisława. Bardzo miłym akcentem były wystąpienia przedstawicieli władz miasta Lublina w osobach sekretarza zarządu, kierownika Urzędu Stanu Cywilnego oraz radnego Edwarda Dmoszyńskiego. Wręczyli oni Jubilatce uroczysty adres od prezydenta Lublina, specjalną gratyfikację i piękną wiązankę kwiatów.

Czas teraz powiedzieć parę słów o kolejach losu pani Czarneckiej. Urodziła się w Podwołczyskach nad rzeką Zbrucz w dawnym zaborze austriackim, na południowo-wschodnich kresach II Rzeczypospolitej. Pochodzi z rodziny kolejarskiej i sama także przez wiele, wiele lat była związana zawodowo z PKP, skąd odeszła na zasłużoną emeryturę. Urodziła czwórkę dzieci – 3 córki i syna – oraz doczekała się 3 wnucząt i 5 prawnucząt. Życie miała niełatwe, przeżyła kilka wojen, w tym dwie światowe, i utratę rodzinnego domu na kresach. Jednak nie narzeka i dziękuje Panu Bogu za wszystko, co ją spotkało. Z wielkim wzruszeniem przyjęła z rąk księdza proboszcza specjalne błogosławieństwo Ojca Świętego Jana Pawła II, które dosłownie w ostatniej chwili przed jubi-

leuszem dotarło z Rzymu do Lublina. Płacząc czytała jego treść.

Od pół wieku pani Stanisława związana jest z Lublinem i bardzo to miasto lubi, ale nie zapomina też o swoich kresach, czego dowodem była m.in. obecność na uroczystości licznej delegacji przedstawicieli Towarzystwa Miłośników Lwowa.

Na zakończenie uroczystości pani Czarnecka zaprosiła wszystkich jej uczestników na urodzinowe przyjęcie, które z wielkim staraniem przygotowały siostry franciszkanki. Bardzo wzruszona serdecznie podziękowała wszystkim, którzy przyczynili się do zorganizowania obchodów jej urodzin i wzięli w nich udział. Gromkie „200 lat” zagłuszyło ostatnie słowa Jubilatki.

I ja tam byłem, miód i wino piłem, a co zapamiętałem to Wam Drodzy Czytelnicy zrelacjonowałem.

TYDZIEŃ MISYJNY W NASZEJ PARAFII

Co roku w kościele obchodzony jest tydzień misyjny. W roku ubiegłym tydzień ten wypadł w dniach 20-27 października. Chrystus pyta ochrzczonych: „Czy jesteście moimi świadkami”.

Co roku w kościele obchodzimy ten tydzień modlitw, aby uświadomić sobie ludzką tęsknotę za obecnością Chrystusa w każdej części świata, w której człowiek poszukuje prawdy i Boga. Każdy ochrzczony przez sam fakt przyjęcia chrztu jest włączony w misyjne posłannictwo Kościoła.

Chrześcijanin ma dążyć do osobistej świętości, ale także ma czuć się odpowiedzialnym za zbawienie, czyli świętość innych ludzi. Poczucie odpowiedzialności misyjnej w Kościele jest jedną z dróg do świętości i przemiany siebie i świata. My dzieci z koła misyjnego „Iskierka Nadziei”, które powstało w kwietniu 1996 r. w naszej parafii, pragniemy wspierać dzieło misyjne poprzez zaangażowanie w uczestniczeniu wraz z naszymi siostrami Franciszkanami Misjonarkami Maryi w liturgii eucharystycznej. Nasz czynny udział w tygodniu misyjnym wyraziliśmy poprzez czytanie słowa Bożego, niesienie darów ołtarza podczas Mszy świętej w tygodniu misyjnym. Siostra Anna Siudak, która kilka lat pracowała na misjach w Afryce Północnej, dzieliła się doświadczeniem misyjnym opowiadając swoje przeżycia podczas każdej Mszy w niedzielę 20 października.

Pragniemy podkreślić więc z Kościołem misyjnym wspierając misjonarzy i misjonarki naszą modlitwą i ofiarą. Powierzamy też Wszechmogącemu Bogu cały świat misyjny i nasze rodziny.

*Iskierka Nadziei
Dzieci z Papieskiego Dzieła Misyjnego*

ZABAWA SYLWESTROWA

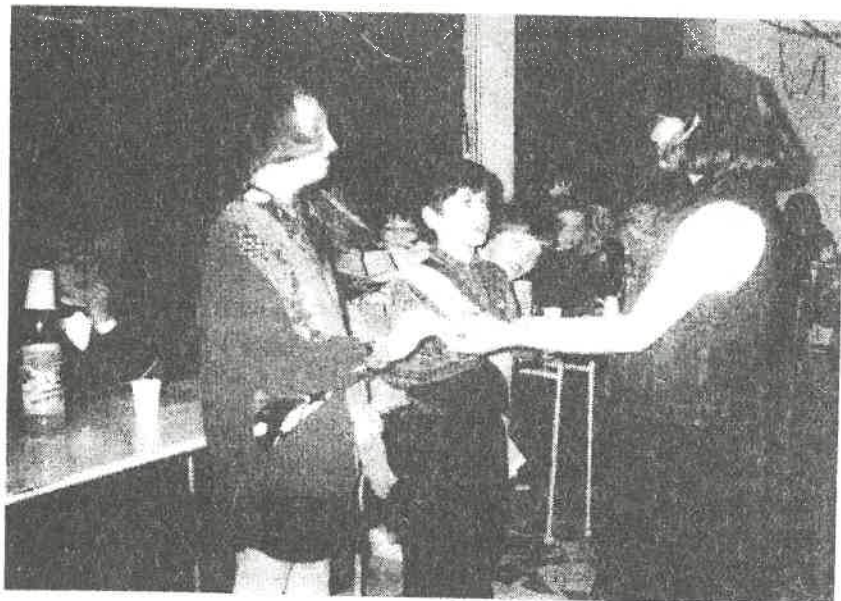
Dnia 31 grudnia 1996 roku odbył się pod kierownictwem kółka misyjnego bal sylwestrowy dla dzieci ze szkół podstawowych mieszkających na terenie naszej parafii.

Najpierw w kościele parafialnym odbyły się Nieszpory dziękczynne za mijający rok 1996, połączone z wystawieniem Najświętszego Sakramentu. Przepraszono Pana Jezusa śpiewając „Święty Boże”, by następnie dziękować wspaniałym hymnem „Ciebie Boga wystawiamy”. Potem była odprawiona Msza święta w intencji małżonków, którzy zawarli sakrament małżeństwa w roku 1996 i za tych, którzy żyją bez sakramentu małżeństwa. Ks. proboszcz wygłosił również okolicznościowe kazanie. Pomimo dużego mrozu wszyscy uczestnicy zabawy sylwestrowej, a było ich 44 osoby, przyszli do kościoła,

by uczestniczyć w tej pierwszej części uroczystości. Po Mszy świętej przeszliśmy na salę parafialną, gdzie rozpoczęły się tańce. Wśród gości znaleźli się ks. proboszcz i 2 siostry Franciszki Misjonarki Maryi.

Dziewczynki z kółka misyjnego „Iskierki Nadziei” prowadziły ciekawe zabawy, jak np. taniec z balonami, wybór królowej i króla balu. Jak w każdym konkursie są zwycięzcy i tym razem było ich kilkoro. Wszyscy zwycięzcy zostali nagrodzeni. Była także „wędka szczęścia” ufundowana i prowadzona przez księdza proboszcza. W połowie wieczoru sylwestrowego odbył się poczęstunek, na który wszyscy chętnie się zgodzili. Przy spożywaniu ciasta i słodczy bawiono się bardzo miło. Następnie śpiewaliśmy kolędy. Wiele dzieci śpiewało je z pamięci, co dowodzi, że w ich domach jest zwyczaj śpiewania kolęd.

Kilka minut przed godz. 22⁰⁰ wzięliśmy się wszyscy za ręce i zaśpiewaliśmy piosenkę pożegnalną. Dziewczynki z kółka misyjnego przygotowały salę, a po zakończeniu zabawy również posprzątały. Wszyscy uczestnicy zabawy byli bardzo zadowoleni i życzyli sobie spotkania w przyszłym roku.

Monika Skoczylas
Agnieszka Sawicka

„Wszechmogący Boże, ty wiesz najlepiej, czego nam do życia potrzeba;
daj owocom ziemi wzrost i dobry urodzaj; chroń nasze pola, łąki,
ogrody i sady przed niepogodą, nadmiernymi deszczami, gradem i suszą;
błogosław pracy naszych rąk i umysłu, aby nas duchowo ubogacała”...

Każdy z nas ma pole, ogród lub sad.

Pracując wysiłkiem swoim, swoich domowników chcesz, by wszystko dobrze owocowało, by były dobre plony.

Dlatego znajdź czas i weź udział w nabożeństwie błagalnym o szczęśliwe plony zwanym poświęceniem pól.

Plan poświęcenia pól w bieżącym roku:

11 maja

godz. 15⁰⁰ – ul. Przejrzysta i Deszczowa

godz. 18⁰⁰ – Kol. Piouiszowice

15 czerwca

godz. 15⁰⁰ – Dąbrowica wieś

22 czerwca

godz. 15⁰⁰ – Kol. Warszawska

godz. 18⁰⁰ – Kol. Nałęczowska

LICEUM ARCHIDIECEZJALNEJ AKCJI KATOLICKIEJ W DĄBROWICY

Od pewnego czasu trwają prace zmierzające do powołania Stowarzyszenia Akcja Katolicka w parafii Dąbrowica. Powołano już w tym celu komitet założycielski. Jednocześnie Centrala Archidiecezjalnej Akcji Katolickiej rozpoczęła poszukiwania lokalizacji dla Liceum. Tą spawą zainteresowali się proboszcz parafii Dąbrowica – ks. kan. Zygmunt Lipski i wójt gminy Jastków p. mgr inż. Kazimierz Gorczyca.

Ponieważ Dąbrowica ciągle wzbogaca się o nowych mieszkańców starających się mieć tu własny dom, najbliższą koniecznością będzie potrzeba szkoły średniej.

Proponowane Liceum obliczane jest na 300-400 uczniów. Nauka w nim rozpoczynałaby się już od siódmej klasy szkoły podstawowej. Kierunki wiodące będą przygotowywać uczniów na medycynę, prawo, ekonomię oraz kierunki zajmujące się ekologią. Proponowane są dwa pawilony dydaktyczne: oddzielny dla chłopców, oddzielny dla dziewcząt, oraz internaty. Liceum byłoby integracyjne, tj. także dla młodzieży niepełnosprawnej.

Ufamy, że z Bożą pomocą to projektowane dzieło się urzeczywistni i będzie owocnie służyć młodzieży tego regionu oraz miasta Lublina, co jest możliwe z racji dojeżdżających do Dąbrowicy autobusów komunikacji miejskiej.

*Ks. dr Ryszard Podpora,
Dyrektor Archidiecezjalny Akcji Katolickiej w Lublinie*

OPLATEK PARAFIALNY

Co roku po uroczystości Trzech Króli jest organizowany opłatek. W tym roku spotkanie opłatkowe odbyło się w niedzielę 12 stycznia po Mszy o godz. 10⁰⁰. W spotkaniu tym wzięła udział cała społeczność parafialna.

Na wstępie Mszy świętej, ks. proboszcz serdecznie powitał wszystkich zgromadzonych, mówiąc o więzi jaka łączy całą społeczność parafialną. Chrystus zawsze nas gromadzi koło siebie na Mszy, by nas karmić, by nas uczyć, by nas ze sobą zespolić. Pragnie uczynić nas jedną rodziną, kochającą się ze sobą i z Nim.

Na Ofiarowanie przyniesiono dary ofiarne i opłatki. W procesji z darami szły dzieci przygotowujące się do I Komunii świętej, ministranci, przedstawiciele Rady Parafialnej, przedstawiciele Ruchu Światło-Życie, rodzice.

W czasie Mszy śpiewała miejscowa schola. Przed poświęceniem opłatków ks. proboszcz nawiązał do świąt Bożego Narodzenia mówiąc o przyjściu Chrystusa na ziemię. Bóg pozostał z nami pod postacią chleba. Uczy nas, że chce być dla nas tak dobry, jak chleb, że jest potrzebny jak chleb, że jest dla wszystkich, jak każdemu potrzebny jest chleb.

Po Mszy dzieci ze szkoły w Płouszowicach przedstawiały jasełka przypominając to piękne wydarzenie, jakim było przyjście na świat Bożej Dzieciny. Misterium kolędowe zakończyło się adoracją Najświętszego Sakramentu.

Następnie tak jak przed kilkunastoma dniami w swoich rodzinach podczas wieczerzy wigilijnej, połamaliśmy się opłatkiem i złożyliśmy sobie życzenia.

Takie spotkania, które są w naszej parafii tradycją, ukazują, że jesteśmy jedną wielką rodziną. Szkoda tylko, że nie wszyscy parafianie gromadzą się na tej uroczystości. Na przyszłość warto, żeby był chociaż jeden przedstawiciel z poszczególnej rodziny.

REFLEKSJE O KOŁĘDZIE

Każdego roku na przełomie grudnia i stycznia mieszkańcy naszej parafii odwiedza z wizytą duszpasterską ksiądz proboszcz. Odwiedziny te nazywamy potocznie kołędą. Kapłan spełnia w ten sposób obowiązek wpływający z przepisów prawa kanonicznego, a równocześnie uczestniczy bezpośrednio w troskach i radościach swoich parafian. Kołęda stanowi okazję do podsumowania wydarzeń i doświadczeń całego minionego roku. Daje możliwość do szczerej, otwartej rozmowy księdza z poszczególnymi rodzinami na temat bieżących spraw parafii, duchowości, religijnego wychowania dzieci i młodzieży, a także do omówienia ogólniejszych spraw, jak np. rozwój wydarzeń politycznych, społecznych i gospodarczych w Ojczyźnie. Przyjął się u nas dobry zwyczaj, że kapłan odwiedza nasze domy sam. Jest to ważne, zwłaszcza gdy trzeba poruszyć trudne czy bardziej delikatne problemy konkretnych rodzin.

Nie ulega wątpliwości, że aby kołęda była owocna dla parafii i przyniosła wewnętrzne ubogacenie, musi być dobrze przygotowana z obu stron. Nie może być improwizacją. Oznacza to, że kapłan przed odwiedzeniem poszczególnych domów, powinien dokładnie przemyśleć, jakie sprawy należy z ich mieszkańcami omówić. Oczywiście w parafii niedużej, jak nasza, jest to wiele łatwiejsze, gdyż ksiądz ma większe możliwości objęcia swoją pasterską troską każdego. Czasem potrzeba kapłanowi wiele przezorności i odwagi, aby podjąć trudniejsze problemy, niemniej jednak, jeśli napomnienia jego utrzymane będą w duchu chrześcijańskiej miłości i pokory, z pewnością znajdzie on posłuch.

Również my, parafianie, oczekując na wizytę księdza.

powinniśmy odpowiednio przygotować się duchowo na to spotkanie. Odświeżony wygląd naszych domów jak i ubrań jest zrozumiałe, wszak przyjmujemy gości, a dzień kołеды można traktować w wymiarze prywatnym jako dzień świąteczny. Należałoby również zastanowić się wcześniej z najbliższymi, o czym chcemy porozmawiać z proboszczem, o co zapytać.

Kołęda oprócz wymiaru religijno-duszpasterskiego to także sprawdzian organizacyjny. Chodzi tu głównie o zorganizowanie przywozu i odwozu kapłana. Zasadniczo obowiązek ten spoczywa na radnych. Niemniej jednak warto, aby także inni mieszkańcy posiadający stosowne środki transportu włączyli się do tego dzieła, wszak jest to nasza wspólna sprawa.

Kołęda powinna spełniać funkcję integracyjną w poszczególnych rodzinach, w sąsiedztwie (potrzeba ewentualnego pojednania) i w całej parafii. Odwiedziny księdza oraz dyskusja na temat naszej wspólnoty religijnej powinna uświadomić nam odpowiedzialność za wspólne dobro. Wciąż bowiem za dużo w nas indywidualizmu, brakuje myślenia „społecznego”.

Parafia jest terytorialną wspólnotą wierzących, ale również konkretnym dobrem materialnym (kościół, dom parafialny, otoczenie, drogi dojazdowe), które służy nam wszystkim i za które wszyscy odpowiadamy. Musimy być świadomi, że pracujący w parafii kapłani są jakby kolejnymi „dzierżawcami”. To, co udało się wspólnym wysiłkiem wykonać, zbudować pozostanie tu na zawsze i będzie służyło następnym pokoleniom. Oczywiście parafia jest jednostką dynamiczną, rozwija się, wciąż pojawiają się nowe potrzeby. Stąd my wszyscy, świadomi członkowie lokalnego Kościoła, powinniśmy wspierać niezbędne przedsięwzięcia naszą pracą i ofiarnym gro-

szem. Należałoby jednak pamiętać, i to jest sugestia pod adresem księdza proboszcza, że sytuacja materialna poszczególnych rodzin w parafii jest zróżnicowana. I do niej właśnie należałoby dostosować formułowane w imieniu tej wspólnoty oczekiwania dotyczące materialnego wsparcia kolejnych wydatków.

Bardzo ważnym czynnikiem integrującym społeczność parafialną byłoby również szersze wykorzystanie możliwości, jakie dla organizowania pracy formacyjnej, duszpasterskiej oraz kulturowej daje dom parafialny. Należałoby też odważniej sięgnąć po intelektualne zasoby mieszkańców naszej parafii (wykłady, prelekcje, dyskusje).

Cezary Taracha

ZAPROSZENIE

*„Ja jestem zmartwychwstanie i życie.
Kto we mnie wierzy, choćby i umarł żyć będzie”*

Dnia 20 lipca o godz. 17⁰⁰ (trzecia niedziela lipca) zostanie odprawiona Msza święta na cmentarzu parafialnym za wszystkich zmarłych tam spoczywających.

Jak uczisz pamięć swoich najbliższych zmarłych?

Oni czekają na Twoją pomoc modlitewną, a nie tylko na uporządkowanie grobów.

Znajdź czas na obecność w tym nabożeństwie i modlitwę!

WIELKI TYDZIEŃ W NASZEJ PARAFII

WIELKI CZWARTEK – dzień ustanowienia Najświętszego Sakramentu i Sakramentu Kapłaństwa

Godz. 17⁰⁰ – Msza święta. Modlimy się w intencji kapłanów.
Adoracja w ciemnicy do godz. 20⁰⁰ – adorują ministranci

WIELKI PIĄTEK – Rocznicą śmierci Pana Jezusa

Godz. 8⁰⁰ – adorują ministranci i dzieci szkolne

Godz. 16³⁰ – DROGA KRZYŻOWA

Godz. 17⁰⁰ – LITURGIA WIELKIEGO PIĄTKU.

Adoracja przy Bożym Grobie

Do 20⁰⁰ – ul. Przejrzysta, Główna, Deszczowa i Zakątek

20⁰⁰-21⁰⁰ – Kol. Naęczowska, ul. Naęczowska, Urodzajna i Stroma

WIELKA SOBOTA, WIGILIA PASCHALNA – godz. 17⁰⁰

Rano adorują dzieci przychodzące do poświęcenia pokarmów.

Godz. 8⁰⁰ – Dąbrowica wieś

Godz. 9⁰⁰ – Kol. Warszawska

Godz. 10⁰⁰ – ul. Deszczowa, Przejrzysta, Główna, Zakątek

Godz. 11⁰⁰ – Kol. Naęczowska, ul. Naęczowska, Urodzajna, Stroma

Godz. 12⁰⁰ – Kol. Płuszowice

13⁰⁰-17⁰⁰ – adorują siostry zakonne, kółka różańcowe, ruch Światło-Życie

Wieczorem adorują

Do 20⁰⁰ – Kol. Płuszowice

20⁰⁰-21⁰⁰ – Kol. Warszawska i kol. Sadowników

21⁰⁰-22⁰⁰ – Dąbrowica wieś

WIELKA NIEDZIELA – Msza rezurekcyjna o godz. 6⁰⁰

**ZACHEĆAMY WSZYSTKICH MIESZKAŃCÓW DO
UDZIAŁU W ADORACJI PRZY BOŻYM GROBIE**

I NA CIEBIE CHRYSZTUS CZEKA! PRZYJDŹ!

*„Dzięki o Panie, składamy dzięki,
o Wszechmogący nasz Królu w niebie”*

Zaproszenie

Dnia 15 czerwca (niedziela) o godz. 18⁰⁰ w kościele parafialnym w Dąbrowicy zostanie odprawiona uroczysta Msza święta dziękczynna za ukończenie szkoły podstawowej. Na tę Mszę serdecznie zapraszam młodzież klas VIII z całej naszej parafii wraz z rodzicami i wychowawcami.

Również zapraszam młodzież klasy VIII na pielgrzymkę do Częstochowy w dniu 6 lipca, aby podziękować Matce Bożej za ukończenie szkoły podstawowej. Zwracam się z prośbą do rodziców, by umożliwili młodzieży ten wyjazd. Dziękując Matce Bożej młodzież dziękuje i Wam, Kochani Rodzice.

Przypominam też młodzieży kończącej VIII klasę o obowiązku pieszej pielgrzymki do Wąwolnicy w dniu 6 września.

*„Dzień I Komunii świętej, to dzień naszego święta
Zapamiętaj go sobie, i chłopcy, i dziewczęta”*

Matko i ojciec już mija rok, jak Twoje dziecko po raz pierwszy przystąpiło do Komunii świętej. Chcemy podziękować za ten wielki dar i dlatego

Zapraszamy

na Mszę świętą dziękczynną w dniu
BOŻEGO CIAŁA (29 maja) o godz. 10⁰⁰
i na
PIELGRZYMKĘ DZIEKUCZYNNĄ DO WĄWOLNICY
31 maja o godz. 9⁰⁰

Auto – SACRUM

*„Zgromadzeni wraz ze swymi pojazdami wokół ołtarza,
chcemy dziękować Bogu za wszystkie dobra techniki
i modlić się o kulturę w rozwoju cywilizacji”*

Dnia 27 lipca o godz. 10⁰⁰ zostanie odprawiona Msza święta o bezpieczną jazdę i szczęśliwą podróż.

Przyjedź swoim rowerem, motocyklem, samochodem lub ciągnikiem, by prosić przez wstawiennictwo św. Krzysztofa o bezpieczną podróż i dobre korzystanie z pojazdów.

**ŚWIĘTY KRZYSZTOFIE –
PROWADŹ NAS**

Z życia naszej parafii

- ❑ Dnia 8 XI nasza społeczność parafialna obchodziła w sposób bardzo uroczysty 100 rocznicę urodzin p. Walerii Stanisławy Czarneckiej zam. przy ul. Głównej 51 b.
- ❑ W dniu 9 XI odbyła się I Krajowa Pielgrzymka Akcji Katolickiej do Częstochowy. Z naszej parafii było 10 osób.
- ❑ Dnia 10 XI odbyło się drugie zebranie przygotowawcze do I Komunii świętej. Wybrano komitet i ustalono, że I Komunia święta będzie w maju.
- ❑ 22 XI to dzień poświęcony patronce muzyki św. Cecylii. We Mszy świętej uczestniczyła miejscowa szkoła i cała grupa dziecięcego Zespołu Pieśni i Tańca z Dąbrowicy.
- ❑ W dniach 3 i 4 XII odbyły się wywiadowki z religii z udziałem ks. proboszcza i katechetek. W czasie wywiadówek ks. proboszcz wygłosił konferencję na temat „Prawa i obowiązki rodziców w szkole”. Ks. Proboszcz zapowiedział też lektury z nauki religii dla każdej klasy.
- ❑ W dniu 8 XII odbyła się uroczystość św. Mikołaja w kościele. Uczestniczyło ok. 80 dzieci.
- ❑ 11 XII w 15 rocznicę stanu wojennego w szkole w Płuszwowicach odbyło się spotkanie dzieci klas VIII, VII i VI z uczestniczką internowania p. dr Zenobią Kitówną.
- ❑ W dniach 12-15 XII odbyły się rekolekcje adwentowe, które głosił ks. Mariusz Falk z diec. warmińskiej.

- ❑ Dnia 15 XII odbyło się uroczyste przyjęcie 7 nowych ministrantów.
- ❑ Dnia 22 XII w IV Niedzielę Adwentu kazania głosił dawny praktykant ks. Jan Klimek z USA.
- ❑ Dnia 24 XII została odprawiona Msza święta za zmarłych w ostatnim roku. Również ks. proboszcz wspólnie z rodzinami modlił się na grobach zmarłych.
- ❑ W wigilię Bożego Narodzenia ks. proboszcz przekazał dzieciom słodczyce, które otrzymał z Münster.
- ❑ Dnia 31 XII uroczystie zakończono stary rok. Po Mszy świętej odbyła się na sali parafialnej zabawa dla dzieci ze szkół podstawowych.
- ❑ W miesiącu grudniu zapadła decyzja w sprawie budowy Liceum Archidiecezjalnej Akcji Katolickiej w Dąbrowicy.

Rok 1997

- ❑ 1 I został powitany Mszą świętą o godz. 11³⁰. Podczas Mszy świętej ks. proboszcz wygłosił kazanie o czci Imienia Bożego. W tym dniu modlono się o pokój.
- ❑ Dnia 12 I odbył się opłatek parafialny na Mszy świętej o godz. 10⁰⁰. Na ofiarowanie przyniesiono dary ofiarne. W uroczystości uczestniczyła cała parafia.
- ❑ Również w tym dniu odbył się opłatek parafialnej Akcji Katolickiej. W uroczystości uczestniczyło 16 osób.
- ❑ W dniach 12, 19 i 26 I dzieci ze szkół przy ul. Głównej i Płuszwowice przedstawiały misteria kolędowe. Z powodu zimna było mało młodszych dzieci, ale ja-

sełka cieszyły się dużą popularnością i zainteresowaniem.

- Dnia 19 I odbyło się zebranie przygotowawcze do I Komunii świętej. Komunia będzie 18 V. Dnia 23 II rodzice będą uczestniczyć w dniu skupienia przygotowującym ich do tej uroczystości. Dzieci przystępują do I Komunii świętej w jednakowych strojach.
- W dniach 18 XII-20 I ks. proboszcz odbył wizyty duszpasterskie na terenie parafii. Po skończonej wizycie 26 I złożył w kościele szczegółowe sprawozdanie.

ECHO DĄBROWICY. Pismo parafii Narodzenia NMP w Dąbrowicy.
Redaguje zespół: Cezary Taracha, Jolanta Golas, s. Elżbieta fmm,
ks. Zygmunt Lipski. Adres: Kancelaria Parafialna, Dąbrowica 132,
21-008 Tomaszowice, tel. 108-93. Nakł. 500 egz. Skład i druk: WOF
Niepokalanów, 96-515 Teresin.
